

ת"פ 48232/11/12 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

12 יולי 2015

ת"פ 48232-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת דינה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

זרע-דין

רקע

1. ביום 26.6.2014 הורשע הנאשם לפני הودאו, בעבירות שייחסו לו בכתב-אישור מתוך כתוב-האישום המקורי: תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); ואוימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב-האישור המקורי, בתקופה רלוונטית לכתב-האישור הנאשם היה נשוי לא.ע. (להלן: המתלוונת). לבני- הזוג שבעה ילדים (ילדי השנהים 2000-1987), וביניהם י.ע., ילידת 1987 (להלן: י' או הבת). ביום 12.3.2010, בסמוך לשעה 10:00, איים הנאשם על המתלוונת בהיותם בדירותם בירושלים בטענה: "אני אוציא אותך מהבית עם אמבולנס", וכן: "אהרוס לך את הבית על הראש שלכם". המתלוונת בתגובה הלכה לחדר הילדים במרתף להתחמק ממנהם. הבית י' (שהיתה בעת האירוע כבת 23) נחלצה לעזרת המתלוונת ונעמדה בין הוריה ורוכביה. י' המתלוונת כדי למנוע התפתחות אלימה. הנאשם בתגובה צעק לעבר י', משך בשערה והכה בה בכל חלקי גופה. י' נפלה ארضا והנ帀 המשיך להכות אותה. במהלך התקיפה, איים הנאשם על י' כי לא אפשר לה לצאת מהבית. לאחר יומיים הגיעו המתלוונת את המשטרה, אז איים הנאשם על המתלוונת בטענה: "אני אהרג אותך". בנסיבות המתוארם לעיל תקף הנאשם את י' שהיא בת משפחתו ואיים על המתלוונת ועל י' בפגיעה שלא כדין בגוף ובחרוטן. בכל אלה הודה הנאשם, ובגין כך הורשע בשתי העבירות שייחסו לו.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש והצדדים נותרו חופשיים בטיעוניהם. לבקשת המאשימה ועל-אף התנגדות הסגנור, הורייתו על הפניות הנ帀 לשירות המבחן להכנת תסקير טרם שמיעת הטיעונים לעונש בעניינו. בהמשך ההליך, הופנה הנאשם גם ל厶מונת על עבודות השירות לצורכי ערכית חוות-דעת בעניינו.

تسקיר שירות המבחן חוות-דעת הממונה על עבודות השירות

עמוד 1

3. מטותקיר שירות המבחן מיום 12.2.2015 עולה כי הנאשם בן 50, גrown ואב לשבעה ילדים, מתגורר עם גרוותנו וילדיו באותו בית.

מבחן תעסוקתית - בשנים האחרונות עבד הנאשם באופן חלקו כשומר, אולם פוטר מעובודה זו. מאז כשנה שעברה אינו עובד ומתקבל קצבת הבטחת הכנסתה מן המוסד לביטוח לאומי. הנאשם ציין כי לחובתו חובות גדולים לגופים שונים.

מבחן רפואי - הנאשם מסר כי הוא סובל מכאבי גב מאז מלعلا מחמש-עשרה שנים וכן מכאים גופניים נוספים. בנוסף, הציג הנאשם בפני השירות המבחן אישורים על קשיים נפשיים מהשנה האחרונות ועל כך שלאחרונה החל טיפול רפואי במישור הנפשי. לדברי הנאשם, הדבר משפיע על קשריו החברתיים, וכיום כמעט ואינו משתף באירועים רבים משתתפים. בשל מצבו הרפואי מוכר הנאשם כבעל אחוזי נכות קבועה. הכרה זו אינה מזכה אותו בקצבה כספית כלשהי.

אשר לשימוש באלכוהול - הנאשם ציין כי ניהול ויכוחים עם אשתו על רקע שתיתת האלכוהול ובסיומו של יום לטענתו הפסיק לשחות לגמרי לפניו כSSH שנים, בשל רצונו להקפיד על ההלכה האוסרת שתיתת אלכוהול. הנאשם שלל את האפשרות כי היה מכור לאלכוהול והתקשה להתיחס למנייעו לשתייה. בצד זאת, הנאשם אישר כי יתכן שתיתת האלכוהול פגעה בו מבליל שהוא מודע לכך. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הציג תיאור של אדם מתפרק שקיים הם רפואיים בלבד, אולם להערכת שירות המבחן מצבו של הנאשם מורכב יותר.

אשר ליחסו של הנאשם עם המתלוונת (גרושתו) - הנאשם והמתלוונת התחתנו לפני כ- 26 שנה, כאשר הנאשם היה בן 24 והמתלוונת בת 17. בני הזוג היו נשואים כ- 24 שנים והתגרשו לפני כשנתיים. מאז הגירושים הוסיפו השניים לגור יחד בבית המשפחה עם שבעת הילדים, אולם בני- הזוג מנהלים חיים נפרדים ואין ביניהם כל קשר. עד ציון כי ניכרת עיינות הדדיות ביניהם וכי נראה שהם חווים את המגורים באותו בית ככפויים עליהם, מכורח מצבם הכלכלי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם משליך את האחריות לפירוק המשפחה על המתלוונת.

שירות המבחן שוחח גם עם המתלוונת. מפתה רגשות הדברים אינני רואה לפרט את דבריו המתלוונת כלשונם. אצין כי המתלוונת מסרה שבשנים האחרונות, על- אף שהיא מתגוררת עם הנאשם באותו הבית, הם אינם מדברים, היא רשאית לפעול כרצונה, והאלימות של הנאשם פסקה. המתלוונת הוסיפה וציינה כי ביום תפוקודו של הנאשם הוא ברמה נמוכה מאד, והוא זו הדואגת לכל צרכי הבית והילדים. בהתיחס למצבו של הנאשם ביום, ביטהה המתלוונת בעיקר רחמים כלפי הנאשם וכן תחשוה לפיה מדובר באדם מסכן, שאינו עובד, איבד את משפחתו ולא מסוגל לניהל קשרים חברתיים.

בשיחה שערך שירות המבחן עם הבית י' היה מסרה כי בעבר הנאשם נהג באלימות כלפי בני המשפחה, אולם ביום חל שינוי בהתנהגותו והוא אינו נוג בתקפנות. י' הוסיפה ומסרה כי ביום הנאשם בקשר עמה ועם אחיה, אולם אינו בקשר עם אמה המתלוונת.

שירות המבחן ציין כי עיון ברישומו הפלילי של הנאשם מעלה כי לחובתו ארבע הרשעות קודמות מהשנתיים 1984-2004 בגין עבירות רכוש. אשר לעבריה הנוכחית - הנאשם מסר כי האירוע התרחש לאחר שגילה שאשתו בגהה בו. פרצה בינהם מריבה, בתו ניסתה לעצור אותו ולכן דחף אותה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לראות את אחוריותו למשעו ואינו מבטא אמפתיה למතלוונות. עוד ציין כי הנאשם שלל צורך טיפול כלשהו.

כגורי סיכון להישנות התנהגות עברינית ציין שירות המבחן את עברו הפלילי של הנאשם, קשיי התפקידים מגוריו עם גירושתו באותו הבית. לצד זאת, כגורי סיכון להימנעות מעבירות נוספת, ציין המידע שמסרו בני המשפחה לפיו בשנים האחרונות חלה התמתנות בהתנהגותו של הנאשם והוא אינו נוקט באלים, וכן העובה כי בני-הזוג התרשו. בהתהשับ מכלול השיקולים, המליך שירות המבחן בתחילת להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וכן מאסר על-תנאי.

4. **מחאות-דעת הממונה על עבודות השירות מיום 30.4.2015 עליה כי הנאשם אין** כשיר לביצוע עבודות שירות נוכח מצבו הבריאותי והנפשי.

בהתאם לכך, ולפי החלטתי מיום 11.5.2015, ערך שירות המבחן תוכנית של"צ בעניינו של הנאשם (טור המלצה ל- 200 שעות).

ראיות לעונש

5. המאשימה הגישה לעיוני את רישומו הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי לנายน ארבע הרשעות קודמות שכולן התיישנו, ועיקרן בעבירות רכוש שאין ממן העניין (הרשעתו الأخيرة של הנאשם היא משנת 2004 בגין עבירות רכוש שבוצעו בשנת 2001 ובשנת 2003). יעיר כי בגין מכלול הרשעותיו, לא הוטל על הנאשם מעולם עונש מאסר בפועל (אך לא לריצוי בעבודות שירות).

הסגור הגיש לעיוני מסמכים בדבר מצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם, רבות אישור בדבר 48% נכות רפואי מהמוסד לביטוח לאומי (מתוכם 10% על רקע נפשי); וכן אישור רפואי מקופת-חולים על כאבים ועל תרופות שה הנאשם נוטל.

טיפולים לעונש

6. באת-כוח המאשימה, עו"ד מורייה הירש, טענה כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם, נע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשים בפועל. לגשת באת-כוח המאשימה, אין במצבו הנפשי של הנאשם כדי להשפיע באופן מהותי על מתחם העונsha ההולמת, שכן אין מדובר בקשרה לסיג' לאחריות פלילתית. אשר לעונש המתאים - המאשימה עתרה להשיט על הנאשם 7-8 חודשים בפועל ומاسر מותנה.

7. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד מוחמד ענאבוסי, טען כי מתחם העונש ההולם במקורה Dunn נע מאי-הרשעה ושל"צ עוד מסר על-תנאי ושל"צ. בהקשר זה, נטען כי מצבו הנפשי של הנאשם מקרוב אותו לסייע לאחריות פלילתית, וכך גם הטענה לפיה הבת התגرتה באביה-הנאשם, כאשר התערבה בריב שהתרפתח בין לבין המתלוונת. לשיטת הסוגור, כל אלה אמורים להשפיע על קביעת המתחם במקורה Dunn, ולהוביל להקללה ברף העונשה במסגרתו. בנוסף, עמד הסוגור על מכלול הנסיבות לקולא בעניין מרשו, לרבות הזמן הרוב שחלף מיום ביצוע העבירות (כ- 5 שנים), במהלך מהלך לא נפתחו לנאים תיקים נוספים בעבירות אלימות במשפחה. בנסיבות העניין, עתר הסוגור להסתפק בעונש מאסר מוותנה ובקנס אשר ייקח בחשבון את מצבו הכללי של הנאשם.

מתחם העונש ההולם

8. נוכח הזיקה ההדוקה בין שתי העבירות בהן הורשע הנאשם, אני סבורה בדומה לabei-כוח הצדדים לפנוי, כי הן מהוות אירוע אחד לצורק קביעתו של מתחם עונשה הולמת (ראו: סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון הילימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות ובנסיבות העונשה הנוגה.

9. דומה כי אין צורך להזכיר במילים על **העריכים החברתיים** המונחים בסיס העבירות בהן הורשע הנאשם. בקצרה ייאמר כי תכליתן של עבירות אלה הנה שמירה על שלמות הגוף והנפש, וכן הגנה על התא המשפחתי שאמור לשמש מקום מוגן ובטוח לפרטיו. כך כאשר מדובר בבת-זוג, וכך כאשר מדובר בילדים (אף אם הם בגירים) האמורים לזכות בהגנה מצד ההורה שישמש עבורים דומות מיטיבה ותומכת.

10. **בחינת נסיבות ביצוע העבירות** במקורה Dunn מעלה כי הנאשם נג באלים מילולית כלפי אשתו לשעבר (המלוונת) ובאלימות פיזית ומילולית כלפי בתו (אשר הייתה אותה עת כבת 23). האירוע החל בכך שהנאשם איים על אשתו לשעבר בפגעה בגופה, וכן בפגיעה בבית ובילדים. בשלב זה, בתם הבגירה של בני-ה הזוג, י', נעמדה וחצתה בין הוריה על-מנת למנוע התפתחות אלימה. בתגובה לכך, הנאשם תקף את הבית בכך שמשר בשערה והכה בכל חלקו גופה. הנאשם המשיך במעשיו גם לאחר שהבת נפללה ארצחה. במהלך התקיפה, איים הנאשם באופן מילולי בפגיעה בחירותה של הבית. זאת ועוד; יומיים לאחר מכן, אשר המלוונת (אשר לשעבר של הנאשם) הזמינה את המשטרה, איים עליה הנאשם פעמיים נוספת בפגיעה בחיה. נקל לשער את תחושת הפחד והבהלה שאחזה במלולנות ובבתה במהלך האירועים המתוירים. לצד כל אלה, וambil להקל ראש בחומרת המעשים בהם הודה הנאשם, יש לציין כי לא מייחסת לנאים עבירות אלימות פיזית כלפי אשתו לשעבר. כמו כן, לא מייחסת לנאים גרים חבלה גופנית לבת ואף לא נטען כי הבית נזקקה לטיפול רפואי כלשהו. בנוסף, האיים שהשמע הנאשם כלפי אשתו לשעבר וככלפי הבית לא לו בשימוש באמצעות קר או חם.

בהתיחס לטענות הסוגור, אעיר כי מהמסמכים שההגנה הציגה לעוני וכן מతסKir שירות המבחן עולה לכואורה כי ההתרדרות במצבו הנפשי של הנאשם חלה בעיקר בשנה-שנתיים האחרונות, באופן שאין בכוחה ללמוד על מצבו של הנאשם בעת ביצוע העבירות. אשר על כן, אין במצבו הנפשי הנוכחי של הנאשם כדי להקים קרבוה לסייע לאחריות פלילתית בעת ביצוע המעשים, וממילא אין בכך יכולת קביעתו של מתחם העונשה ההולמת כאמור בסעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין. אוסף כי אני רואה לקבל את טענת הסוגור בדבר "התగורות" מצדתו של הנאשם בעת

האירוע נשוא כתב-האישום המתוקן כאמור בסעיף 40ט(א)(7) לחוק העונשין. זאת מאחר שלפי עובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, מעשה של הבת נועד לצור חיצזה בין הנאשם למטלוננט על-מנת למנוע התפתחות אלימה בין שני הוריה.

11. אשר **למדיניות הענישה הנוגאת** - הנאשם הורשע בעבירה אחת של איומים ובUBEIRA אחת של תקיפה סתם שלא בנסיבות מחמירויות. בגין כל אחת מהUBEIROT האמורות כאשר היא עומדת בלבד, נוהגים בתיהם המשפט להטיל מגוון עונשים הנעים ממאסר על-תנאי, דרך עונשה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד מאסר בפועל לתקופה קצרה. הכל, בהתאם לנسبותיהם של המעשה ושל העונה. ודוק, העבירות בהן הורשע הנאשם במקרה שלפני בוצעו במקרה. אף כי לא מיוחסת לעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירויות, שכן מעשי התקיפה הפיזית לא הופנו כלפי הזוג אלא כלפי הבת הבוגרת). נסיבות ביצוע העבירות בתוך התא המשפטי, הקשורות למשיים נופך של חומרה.

12. בהתחשב בעקרון הילמה המהווה עקרון מנחה בעונשה; לשם לב לעוצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים; בהתחשב בנסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם (איומים ותקיפה סתם שלא בנסיבות מחמירויות, ללא גרימת חבלה גופנית ולא שימוש בשנק חמ או קר) אך גם בהתחשב בנסיבות ביצועו בתחום התא המשפטי; וכן מדיניות הענישה הנוגאת; **אני סבורת כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נع מעונשה מוחשית ממשמעותית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד 12 חודשים מאסר בפועל.** בנסיבות העניין, לא ראוי לחרוג ממתחם זה לפחות או לחומרה.

העונש המתאים

13. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יאלווק העונשין:

לחומרה, עומד כיעור המשיים, וכן הצורך להרטיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנותם. עוד התחשבתי בהתרשםות שירות המבחן לפיה הנאשם התקשה לבטא אמפתיה כלפי המטלוננט ובתו, ושלל צורך טיפול. לחומרה הנאשם שקהלתי גם את עברו הפלילי הכללי ארבע הרשעות קודמות שעיקרן עבירות רכוש. לצד זאת, נתתי דעתך לכך שההרשות התיישנו והן אין בעבירות ממין העניין (ראו: פסקה 5 לעיל).

לפחות, שקהלתי את הودאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן, באופן שייתר את הצורך בהעת המטלוננט והבת בבית-המשפט (דבר שבעניינו הוא בעל משקל מהותי). משקל ניכר ניתן לכך שה הנאשם והמטלוננט עודם חיים ייחידיים באותו בית עקב כORTH, אולם הם גrown ושי בינם נתק מוחלט. כפי שצווין בפסקה 3 לעיל, המטלוננט ציינה בפני שירות המבחן כי מאז האירוע הנוכחי לא נקט כלפי העבירות חלף זמן רב (למעלה מחמש שנים, מתוקן של הנאשם והוא אינו נוגג עוד בתקופנות). במהלך כל אותן שנים, לא הורשע הנאשם בעבירה נוספת, ואף אין נגדו תיקים שנתיים ומחייב עד הגשת כתב-האישום). במהלך כל אותן שנים, ניתן לומר ששירות המבחן עולה כי בשנה-שנתיים האחרונות חלה התדרדרות במצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם. הוא סובל מכאבים, נוטל תרופות עקב דיכאון

בו הוא שרי, ומתקשה בתפקיד יומיומי. כמו כן, הנאשם מצוי במצב כלכלי קשה ובחובות כספיים.

14. אודה כי מלבチילה, שקלתי להטיל על הנאשם מסר בפועל קצר לרצוי בדרך של עבודות שירות כפי שהמליץ שירות המבחן, על מנת להבהיר מסר עונשי מוקיע ומרתיע בין מעשיו של הנאשם. דא עק, נוכח מצבו הבלתי והנפשי של הנאשם, הוא נמצא בלאו כשר לעבודות שירות. במצב דברים זה, ובשים לב למכלול הנسبות לקולא (ובהן: עבר פלילי ישן ולא רלוונטי; חלוף חמיש שנים תמיינות מיום ביצוע העבירות, בהן לא הורשע הנאשם בעבירה נוספת; היעדר תיקים פתוחים בעבירותים אלימים במשפחה; השינוי במצב המשפחתי נוכח גירושיהם של בני-הזוג; דיווחיהם של המתלוננט ושל הבת לשירות המבחן בדבר השינוי של בהתאםו של הנאשם והיעדר אלימים או תוקפנות הצד; וכן מצבו הבלתי והנפשי המורכב של הנאשם הסובל כולם מדיכאון ומקשי תפקוד יומיומיים) - אני סבורה כי לא יהא זה מידתי להטיל על הנאשם מסר בפועל לרצוי מאחריו סORG ובריח כמבודק על-ידי המאשימה, ولو לתקופה קצרה. בנסיבות העניין, אני סבורה כי ניתן להסתפק בעונש המצרי ברף התחthon של מתחם הענישה ההולמת, ולהטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף המוצע על-ידי שירות המבחן וכן מסר מותנה.

סוף דבר

15. אשר על כן, נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:
- א. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות על-פי התוכנית המוצעת בתסקירות שירות המבחן. שירות המבחן יפקח על עבודות הנאשם וייה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.
- mobher_lanadam_ci_ulei_lestaf_pavola_um_shirot_mabhan_wci_ulei_lbazu_at_shel"z, shem la cn - adon_benini_machdesh.
- ב. מסר על-תנאי לתקופה של 3 חודשים ממש שלוש שנים מהיום. התנאי הוא שהנתן לא יעבור עבירת אלימים שהוא עון, לרבות עבירת איוםים.
- ג. מסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים ממש שלוש שנים מהיום. התנאי הוא שהנתן לא יעבור עבירת אלימים שהוא פשע.

המצוות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה تموز תשע"ה, 12 ביולי 2015, במעמד הצדדים.